

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 148

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 martie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
75.			
— Decret pentru supunerea spre aprobare Parlamentului a aderării României la Convenția privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, adoptată la Haga la 15 noiembrie 1965	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 352 din 10 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat	2-4		
Decizia nr. 360 din 12 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	5-6		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.041/139/2002. — Ordin al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de		Sănătate nr. 85/65/2002 pentru aprobarea subprogramelor de sănătate și a Normelor metodologice privind finanțarea, raportarea și controlul indicatorilor prevăzuți în programele, respectiv în subprogramele de sănătate finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și Familiei și din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate, în anul 2002.....	6-9
		1.042/2002. — Ordin al ministrului sănătății și familiei pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2002 al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”	10
		2.024/2002. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind accesul pe piața serviciilor de handling la sol pe aeroporturi.....	10-14
		47. — Ordin al ministrului industriei și resurselor privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar.....	15-16
		★	
		Rectificări.....	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

pentru supunerea spre aprobare Parlamentului a aderării României la Convenția privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, adoptată la Haga la 15 noiembrie 1965

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 7 din 9 ianuarie 2003,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre aprobare Parlamentului materie civilă sau comercială, adoptată la Haga la aderarea României la Convenția privind notificarea și comu- 15 noiembrie 1965, și se dispune publicarea prezentului nicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 3 februarie 2003.
Nr. 75.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****D E C I Z I A Nr. 352
din 10 decembrie 2002**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat

Costică Bulai	— președinte
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Totodată, susține că Parlamentul nu se afla în vacanță la data adoptării ordonanței.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 nu încalcă, în nici un caz, dispozițiile constituționale referitoare la adoptarea ordonanțelor de urgență. Se arată, totodată, că prevederile legale criticate nu sunt contrare nici dispozițiilor art. 72 alin. (3) din Constituție referitoare la reglementarea prin legi organice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001, excepție ridicată de Vasile Ungureanu, Ion Zanfir, Alexandru Oțelea, Toma Văcărașu, Gheorghe Duduman, Mihai Dumitru și Florin Cozma în Dosarul nr. 1.319/2002 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal răspunde, pentru Ministerul Apărării Naționale, consilierul juridic Dan Cimpoeru, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției, considerând că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 a fost determinată de urgența reglementării în domeniul pensiilor militare de stat.

Prin Încheierea din 4 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.319/2002, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001**, excepție ridicată de Vasile Ungureanu, Ion Zanfir, Alexandru Oțelea, Toma Văcărașu, Gheorghe Duduman, Mihai Dumitru și Florin Cozma.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, într-o primă critică, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 modifică o lege organică, respectiv

Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, intrată în vigoare la 1 aprilie 2001. Astfel, se arată că „aspectele reglementate sunt de natură a modifica o lege organică care se referă la protecția socială [art. 72 lit. l) din Constituție], lege care era în vigoare și care dădea [...] anumite drepturi privind reactualizarea curentă a pensiilor militare, în raport de inflație [...]”. În consecință, apreciază autorii excepției, ordonanța este neconstituțională, deoarece s-a emis de Guvern cu încălcarea dispozițiilor art. 114 din Constituție, prin care se delegă Guvernului activitatea legislativă cu titlu excepțional.

În continuarea motivării excepției se arată că, în fapt, „nu era o situație prevăzută de această dispoziție constituțională, respectiv un caz excepțional pentru adoptarea ordonanței de urgență”. În același timp, ordonanța de urgență în cauză „a fost emisă în perioada de vacanță parlamentară și nu într-o situație excepțională, așa cum reclamă Constituția României”.

Prin ordonanța criticată, mai arată autorii excepției, „modificându-se articolele 48, 79 și 80 din Legea nr. 164/2001 privind modalitatea de actualizare a pensiilor și plata efectivă a diferențelor dintre pensiile de plată și pensiile recalculate se diminuează de fapt plata pensiilor care s-ar calcula și s-ar plăti efectiv în conformitate cu legea pensiilor militare intrată în vigoare de la 1 aprilie 2001, încălcându-se astfel dispozițiile art. 43 din Constituție privind nivelul de trai și protecția socială”.

Se mai susține, în finalul motivelor, că „este inadmisibil ca printr-o ordonanță de urgență a Guvernului să se ia drepturi deja date printr-o lege organică pensionarilor militari sub promisiunea unei plăți viitoare eşalonate până în anul 2005 și prin măsuri ce vor fi ulterior precizate printr-o hotărâre de Guvern neemisă nici până în acest moment, drepturi de care [autorii] au beneficiat deja prin efectul Legii nr. 164/2001 [...]”.

Tribunalul Iași consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. S-a reținut că, „în absența unei definiții constituționale a conceptului de caz excepțional, Curtea Constituțională a statuat că acesta trebuie definit în raport cu necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei „grave atingeri aduse interesului public”. De asemenea, se arată că „dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituție nu prevăd o limitare a posibilității emiterii de ordonanțe de urgență numai la domenii care nu fac obiectul legilor organice”.

Totodată, potrivit opiniei instanței, „nu se poate considera că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 s-ar încălca obligația statului de a lua măsuri de protecție socială de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, obligație prevăzută de art. 43 alin. (1) din Constituție”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât interdicția prevăzută de art. 114 alin. (1) din Constituție privind legile organice „nu există în cazul ordonanțelor de urgență, care pot fi emise și în materii rezervate legilor organice”. Referitor la înțelesul noțiunii de „cazuri excepționale”, se arată că, în conformitate cu jurisprudența Curții

Constituționale, „Guvernul dispune de un veritabil drept de apreciere cu privire la apariția cazurilor care impun adoptarea unei ordonanțe de urgență”.

În legătură cu susținerea în sensul că prevederile legale criticate ar fi contrare dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Constituție, președintele Camerei Deputaților consideră, în punctul său de vedere, că „actualizarea cuantumului pensiilor militare și recalcularea pensiilor militare stabilite în baza vechii legislații transpun intenția legiuitorului de a asigura beneficiarilor legii o protecție socială adecvată și un nivel de trai decent care însă a trebuit să țină cont de realitățile economico-financiare existente la momentul elaborării ordonanței”.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În esență, se arată în argumentarea acestui punct de vedere, ordonanțele de urgență, spre deosebire de cele obișnuite, emise în baza unei legi de abilitare, pot fi emise și în domenii care fac obiectul legii organice, așa cum, de altfel, a stabilit și Curtea Constituțională.

În ceea ce privește existența cazului excepțional, Guvernul susține că „ordonanțele de urgență se adoptă în situații de excepție, apreciate ca atare de Guvern și fără a exista necesitatea unei legi de abilitare din partea Parlamentului”.

Referitor la invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a încălcării dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Constituție, Guvernul apreciază că aceasta nu poate fi reținută, întrucât modul în care statul stabilește măsurile de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent este o problemă de oportunitate care nu intră sub cenzura instanței constituționale. Numai în situația în care s-ar crea inegalități cu privire la modul de stabilire a pensiilor între persoane aflate în aceeași situație juridică și pensionate în baza aceleiași legi s-ar putea pune problema neconstituționalității.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

În motivarea acestui punct de vedere, se arată că „în absența unei definiții date de Constituție sintagmei «cazuri excepționale», Curtea Constituțională a statuat că aceasta trebuie definită în raport cu necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public”. Referitor la ordonanțele de urgență, se arată că „motivarea proiectului de act normativ trebuie să cuprindă prezentarea împrejurărilor obiective și stringente care au determinat cazul excepțional care justifică această procedură de legiferare. Pe de altă parte, prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție nu limitează posibilitatea emiterii ordonanțelor de urgență numai în domenii care nu fac obiectul legilor organice”.

În legătură cu susținerea autorilor excepției în sensul că ar fi fost încălcate dispozițiile art. 43 alin. (1) din Constituție privind obligația statului de a asigura cetățenilor un nivel de trai decent, Avocatul Poporului arată că, „dimpotrivă, prin acordarea eşalonată a sumelor rezultate din recalcularea pensiilor, în limita bugetului existent, s-a realizat această obligație”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166 din 6 decembrie 2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 18 decembrie 2001.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat a fost aprobată prin Legea nr. 236/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 mai 2002.

Critica de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 vizează, pe de o parte, încălcarea dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, în sensul că se contestă existența unui caz excepțional care să justifice emiterea ordonanței de urgență, susținându-se, totodată, că aceasta a fost emisă în perioada vacanței parlamentare, precum și faptul că prin ordonanță a fost modificată o lege organică ce se referă la protecția socială. Pe de altă parte, critica de neconstituționalitate se referă la faptul că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001, „modificându-se articolele 48, 79 și 80 din Legea nr. 164/2001 privind modalitatea de actualizare a pensiilor și plata efectivă a diferențelor dintre pensiile de plată și pensiile recalculate, se diminuează de fapt plata pensiilor care s-ar calcula și s-ar plăti efectiv în conformitate cu legea pensiilor militare, intrată în vigoare la 1 aprilie 2001, încălcându-se astfel dispozițiile art. 43 din Constituție privind nivelul de trai”.

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate au următorul cuprins:

— Art. 114 alin. (4): „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.*”;

— Art. 43: „(1) *Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.*

(2) *Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asistență socială prevăzute de lege.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate în ceea ce privește susținerea că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 a fost emisă în perioada vacanței parlamen-

tare, Curtea reține că este neîntemeiată. La data adoptării ordonanței de urgență a Guvernului, și anume 6 decembrie 2001, Parlamentul nu se afla în vacanță parlamentară, cum în mod eronat susțin autorii excepției, pentru a deveni incidente dispozițiile alin. (4) al art. 114 din Constituție care obligă la convocarea Parlamentului, dacă acesta nu se află în sesiune parlamentară.

În legătură cu critica referitoare la inexistența cazului excepțional, Curtea observă că este, de asemenea, neîntemeiată. În punctul de vedere al Guvernului, existent în alt dosar, însă referitor la o excepție de neconstituționalitate vizând aceeași Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 166/2001 (punct de vedere comunicat în Dosarul Curții Constituționale nr. 360C/2002), Guvernul justifică cazul excepțional pentru adoptarea ordonanței de urgență în sensul că „a fost determinat de necesitatea de a se corecta inechitățile generate de aplicarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, în forma sa inițială”. De altfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat a fost aprobată, ulterior pronunțării încheierii de sesizare, prin Legea nr. 236/2002.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia prin ordonanță de urgență nu putea fi modificată o lege organică, Curtea reține că este, de asemenea, neîntemeiată. În mod constant, jurisprudența Curții a stabilit că restricția prevăzută de art. 114 alin. (1) din Constituție, conform căreia în cazul ordonanțelor emise în baza unei legi de abilitare acestea nu pot reglementa în domenii care fac obiectul legilor organice, nu este aplicabilă și ordonanțelor de urgență emise în condițiile prevăzute de art. 114 alin. (4) din Constituție.

În legătură cu pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale referitoare la nivelul de trai, prevăzute de art. 43 din Constituție, Curtea reține că obligația statului de a lua măsuri de protecție socială este condiționată, așa cum de altfel textul constituțional o indică la alin. (1), de nivelul de dezvoltare economică. Cu privire la invocarea modificării dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001, în sensul diminuării unor drepturi deja acordate, Curtea constată că argumentarea nu are consecințe asupra constituționalității textului. De altfel, actualizarea cuantumului pensiei nu a suferit modificări de conținut, ci, potrivit alin. (2) al art. 79, în noua redactare, s-a prevăzut o anumită eșalonare a acordării sumelor rezultate din diferența dintre pensiile în plată și pensiile recalculate. Această eșalonare, în mod evident, ține seama de resursele financiare cu această destinație de care dispune statul.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Vasile Ungureanu, Ion Zanfir, Alexandru Oțelea, Toma Văcărașu, Gheorghe Duduman, Mihai Dumitru și Florin Cozma în Dosarul nr. 1.319/2002 al Tribunalului Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 decembrie 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 360

din 12 decembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ioana Marilena Chiva	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tudori Ro” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.547/2002 al Tribunalului București — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile criticate nu reprezintă o limitare a independenței judecătorilor și, ca atare, nu contravin prevederilor constituționale, invocând în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2002, pronunțată în Dosarul nr. 5.547/2002, **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tudori Ro” — S.R.L. într-o cauză comercială având ca obiect anularea Hotărârii Adunării generale a asociaților Societății Comerciale „Body Building XXI Impex” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 123 privind independența judecătorilor. Potrivit opiniei autorului, obligativitatea hotărârii instanței de recurs, în caz de casare, contravine principiului independenței judecătorilor, care trebuie să se supună numai legii.

Tribunalul București — Secția comercială apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece existența unui control judiciar eficient nu se poate concepe în lipsa unor mijloace procedurale menite a impune respectarea deciziilor adoptate de către instanțele superioare.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare: „Departee de a constitui o încălcare a dispozițiilor art. 123 din Constituție, soluția consacrată de art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă are o justificare deplină și o legitimitate

incontestabilă care decurge din însăși rațiunea controlului judiciar. Existența unui control judiciar eficient nici nu poate fi concepută în lipsa unor mijloace procedurale destinate a impune respectarea deciziilor adoptate în instanțele superioare. De altfel, procedura de judecată a recursului în ansamblu, ca și procedura de judecată în întregul ei, se întemeiază pe dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, care prevăd în mod expres că reglementarea competenței și a procedurii de judecată se face prin lege, dând astfel libertate legiuitorului să statuteze în aceste domenii.”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din cererea formulată de autorul acesteia și din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 117 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, având următorul conținut: „*În caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate, precum și asupra necesității administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.*”

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 123: „(1) *Justiția se întăpătuiește în numele legii. (2) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile Legii fundamentale, pentru considerentele ce urmează.

Principiul independenței justiției, consacrat de art. 123 alin. (2) din Constituție, derivă din separația puterilor în stat, din necesitatea existenței unui echilibru între autoritățile care exercită puterea în stat. Este imperios necesar ca instanțele judecătorești să fie la adăpost de orice ingerință și, în consecință, independența judecătorilor reprezintă o garanție fundamentală a exercitării drepturilor omului.

Din principiul independenței justiției decurge, pe de-o parte, obligația judecătorilor de a soluționa litigiile cu care sunt investiți numai în baza legii, iar pe de altă parte, obligația tuturor autorităților publice de a se abține de la orice imixtiune în activitatea de judecată.

Referitor la controlul judiciar ce se exercită de către instanțele care soluționează căile de atac asupra instanțelor care au pronunțat hotărârile atacate, acesta nu reprezintă o limitare a independenței justiției, deoarece controlul judiciar este întotdeauna posterior, nefiind posibil să-l influențeze pe judecătorul care a pronunțat hotărârea supusă controlului judiciar.

Dispozițiile legale criticate nu reprezintă o încălcare a independenței judecătorului prin faptul că, rejudecând cauza, acesta preia rezolvarea în drept stabilită de instanța de casare, deoarece îndrumările sunt date în cadrul activității jurisdicționale a instanțelor de grade diferite, pe cale de hotărâri pronunțate în urma unor dezbateri contradictorii. De asemenea, independența judecătorului de fond nu este știrbită prin faptul că, rejudecând cauza, adoptă rezolvarea în drept stabilită de instanța de casare, deoarece prin aceasta el nu se supune voinței unei autorități străine de cauza judecată, ci se conformează hotărârii judecătorești date în exercitarea competenței legale de control judiciar.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tudori Ro” — S.R.L. în Dosarul nr. 5.547/2002 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 decembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII ȘI FAMILIEI
Nr. 1.041 din 24 decembrie 2002

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂȚATE
Nr. 139 din 20 decembrie 2002

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 85/65/2002 pentru aprobarea subprogramelor de sănătate și a Normelor metodologice privind finanțarea, raportarea și controlul indicatorilor prevăzuți în programele, respectiv în subprogramele de sănătate finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și Familiei și din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate, în anul 2002

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, al Legii nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, precum și al Hotărârii Guvernului nr. 41/2002 privind derularea programelor finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și Familiei și din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate, în anul 2002, cu modificările ulterioare, văzând Referatul de aprobare nr. DB/14.197/CNAS/3.152/2002,

ministrul sănătății și familiei și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 85/65/2002 pentru aprobarea subprogramelor de

sănătate și a Normelor metodologice privind finanțarea, raportarea și controlul indicatorilor prevăzuți în programele, respectiv în subprogramele de sănătate finanțate din

bugetul Ministerului Sănătății și Familiei și din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate, în anul 2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 13 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează astfel:

1. În anexa nr. 3, subprogramul 2.2 „Prevenție și control în patologia oncologică”, la „Indicatori de evaluare”, indicatorii fizici sunt următorii:

- număr de teste screening — 50.000;
- număr de cazuri înregistrate în RNC — 30.000;
- număr de tratamente efectuate/an bolnavilor, pe coduri de boală și tipuri de terapie — 497.379.

2. **Anexa nr. 4 se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
prof. univ. dr. **Eugeniu Țurlea**

*ANEXĂ
(Anexa nr. 4
la Ordinul ministrului sănătății și familiei
și al președintelui Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate nr. 85/65/2002)*

NORME METODOLOGICE privind finanțarea, raportarea și controlul indicatorilor prevăzuți în programele, respectiv în subprogramele de sănătate, în anul 2002

I. Finanțarea programelor, respectiv a subprogramelor de sănătate

1. Ministerul Sănătății și Familiei și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, în calitate de ordonatori principali de credite, proiectează, implementează, finanțează și coordonează programe, respectiv subprograme de sănătate, în scopul realizării unor obiective de sănătate.

2. Implementarea constă în punerea în practică a activităților necesare realizării scopului și obiectivelor programului, respectiv ale subprogramului de sănătate, urmărindu-se rezultatele obținute, precum și încadrarea în timpul și în costurile aprobate.

3. Institutele medicale sau alte unități sanitare desemnate de Ministerul Sănătății și Familiei pot coordona și finanța subprograme sau acțiuni de sănătate.

4. Sumele alocate pentru subprogramele de sănătate se cuprind în bugetele de venituri și cheltuieli ale unităților sanitare, se aprobă o dată cu acestea și se utilizează potrivit destinațiilor stabilite. Ordonatorii secundari și terțiari de credite evidențiază sumele alocate pe subdiviziunile clasificării bugetare atât în plan, cât și în execuție.

5. Din sumele aprobate în bugetul Ministerului Sănătății și Familiei pentru finanțarea programelor, respectiv a subprogramelor de sănătate, se pot efectua cheltuieli de personal, cheltuieli materiale și servicii și cheltuieli de capital, avându-se în vedere următoarele precizări:

a) În sumele prevăzute la subprogramele de sănătate care se execută prin unități finanțate integral de la bugetul de stat de la titlul 20 „Cheltuieli materiale și servicii” se cuprind medicamente și materiale sanitare, materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional, obiecte de inventar și de mică valoare sau scurtă durată și echipament, reparații curente, reparații capitale, cărți și publicații.

Cheltuielile de întreținere și gospodărire ale unităților sanitare sunt incluse în „Programul comunitar de sănătate publică”.

Cheltuielile pentru inspecțiile sanitare de stat sunt cuprinse în „Programul comunitar de sănătate publică” și în „Programul de sănătate a copilului și familiei”.

b) Sumele aferente procurării vaccinurilor prin licitație la nivel național sunt cuprinse în „Programul comunitar de sănătate publică”, subprogramul „Supravegherea și controlul

bolilor transmisibile”, în bugetul Institutului de Sănătate Publică București.

c) Cheltuielile aferente efectuării unor teste de diagnostic care nu pot fi făcute în laboratoarele obișnuite și a testelor de confirmare a diagnosticului sunt prevăzute în bugetul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”.

d) Laptele praf ce se acordă gratuit în cadrul Programului de sănătate a copilului și familiei se achiziționează și se distribuie în condițiile prevăzute de Legea nr. 321/2001 privind acordarea gratuită de lapte praf pentru copii cu vârste cuprinse între 0—12 luni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 27 iunie 2001, și de Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului administrației publice nr. 449/410/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea gratuită de lapte praf pentru copii cu vârste cuprinse între 0—12 luni care nu beneficiază de lapte matern.

e) Finanțarea subprogramelor de sănătate de la titlul 20 „Cheltuieli materiale și servicii” se face lunar pe total titlu, pe baza cererilor justificate ale ordonatorilor de credite, în raport cu gradul de utilizare a fondurilor puse la dispoziție anterior și în limita bugetului aprobat.

f) Finanțarea subprogramelor de sănătate de la titlul 38 „Transferuri” se face lunar pe baza cererilor justificate ale ordonatorilor de credite și în limita bugetului aprobat.

g) Din sumele aprobate subprogramelor de sănătate la titlul 38 „Transferuri”, articolul 40, alineatul 44 „Programe de sănătate”, realizate prin unitățile sanitare finanțate din venituri extrabugetare, conform legii, se asigură cheltuielile de personal pentru personalul angajat pe durată determinată sau cu fracțiune de normă, potrivit art. 4 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 41/2002 privind derularea programelor finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și Familiei și din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate, în anul 2002, cheltuielile materiale și servicii și de capital (cu aprobarea direcției coordonatoare), cu obligația utilizării sumelor respective numai pentru realizarea subprogramelor de sănătate pentru care sunt responsabile. Ocuparea posturilor pe durată determinată, cu normă întreagă sau fracțiune de normă, se face cu aprobarea direcției de sănătate publică sau a Ministerului Sănătății și Familiei, după caz.

h) Din veniturile proprii realizate de instituțiile sanitare publice se finanțează programe, respectiv subprograme de sănătate, în condițiile legii.

6. În cadrul subprogramului „Reabilitarea serviciilor de urgență prespitalicească” se cuprind și cheltuielile aferente organizării transportului, în cazuri speciale și cu aeronave, cu aprobarea Direcției generale asistență medicală și programe.

7. Contraceptivele achiziționate prin licitație la nivel național din fondurile alocate Programului de sănătate a copilului și familiei se acordă fără plată, în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 41/2002. Documentele justificative pe baza cărora se acordă contraceptive fără plată sunt: carnetele de elev, de student și de șomer, adeverințe emise de consiliile locale, precum și declarații pe propria răspundere, după caz.

8. Înregistrarea în contabilitate și circuitul documentelor în cazul unor achiziții de medicamente, vaccinuri și materiale sanitare pentru care achiziția și plata se fac centralizat sunt prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

9. a) Finanțarea subprogramelor de sănătate din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate se efectuează de casele de asigurări de sănătate de la capitolul 62.16 „Servicii medicale și medicamente” titlul 20 „Cheltuieli materiale și servicii” articolul 25 „Cheltuieli materiale și prestări de servicii cu caracter medical”, în cadrul bugetului aprobat.

b) Sumele alocate sunt destinate asigurării în spital și în ambulatoriu a unor medicamente și materiale sanitare specifice unor boli cu consecințe grave asupra stării de sănătate a populației.

c) Sumele aferente fiecărui subprogram de sănătate sunt stabilite de casele de asigurări de sănătate în funcție de numărul de bolnavi și de costul mediu/bolnav și sunt cuprinse în contractele încheiate, distinct, potrivit modelului prezentat în anexă, cu unitățile prestatoare de servicii medicale implicate, prevăzute în anexa nr. 2 la ordin.

d) Sumele destinate finanțării subprogramelor de sănătate cuprinse în contracte vor fi defalcate pentru procurarea medicamentelor sau a materialelor sanitare ce se acordă în spital și, respectiv, în ambulatoriu, de către casele de asigurări de sănătate în colaborare cu coordonatorii locali de programe de sănătate.

e) Medicamentele ce se acordă în ambulatoriu în cadrul subprogramelor de sănătate se asigură prin farmaciile aparținând unităților sanitare prin care se derulează subprogramul.

f) Unitatea prestatoare de servicii medicale prezintă caselor de asigurări de sănătate, în primele 5 zile ale lunii în curs, decontul pentru luna precedentă, cuprinzând numărul de bolnavi tratați, costul mediu/bolnav, sumele achitate, conform copieii ordinului de plată (cu ștampila trezoreriei) cu care s-a achitat contravaloarea facturii pentru medicamentele și/sau materialele sanitare specifice aprovizionate pentru luna precedentă, precum și cererea justificativă însoțită de copia de pe factura emisă de furnizor pentru medicamentele și/sau materialele specifice aprovizionate pentru luna în curs.

g) Casele de asigurări de sănătate vor analiza indicatorii prezentați în decont și gradul de utilizare a resurselor puse la dispoziție anterior și vor deconta, în limita sumei prevăzute în contract, în termen de 5 zile de la primire, contravaloarea facturii prezentate în copie de unitatea prestatoare de servicii medicale pentru medicamentele și/sau

materialele specifice aprovizionate pentru luna curentă în cadrul subprogramelor de sănătate.

h) Neprezentarea documentelor prevăzute la lit. f) de către unitățile prestatoare de servicii medicale atrage sista-rea finanțării.

i) Nerespectarea clauzelor contractuale în sensul utilizării fondurilor pentru alte destinații sau neraportarea indicatorilor stabiliți atrage rezilierea contractului respectiv.

j) Situațiile prevăzute la lit. h) și i) vor fi aduse la cunoștință Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și Ministerului Sănătății și Familiei de către organele constata-toare, în termen de 48 de ore de la data constatării.

10. Sursele de finanțare a programelor, respectiv a sub-programelor de sănătate, pot fi completate, potrivit legii, cu donații și sponsorizări.

II. Raportarea indicatorilor din subprogramele de sănătate și responsabilitățile specifice în derularea acestora

11. a) Indicatorii fizici și de eficiență prevăzuți în sub-programele de sănătate finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și Familiei se monitorizează pe baza evidenței tehnico-operative conduse la nivelul unităților sanitare, al direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București. Indicatorii se transmit direcțiilor coordona-toare de programe din Ministerul Sănătății și Familiei pentru centralizare, analiză și luare de măsuri și vor sta la baza raportărilor trimestriale efectuate de acestea pe for-mularele anexă la Situația financiară. Anual, pe baza aces-tor indicatori direcțiile coordonatoare din Ministerul Sănătății și Familiei vor stabili indicatorii de rezultat.

b) Periodicitatea raportării indicatorilor prevăzuți în sub-programele de sănătate este trimestrială și anuală pentru indicatorii fizici și de eficiență și anuală pentru indicatorii de rezultat, utilizându-se modalitățile de raportare (suport hârtie, magnetic etc.) convenite cu direcțiile coordonatoare din Ministerul Sănătății și Familiei.

c) Indicatorii fizici și de eficiență corespunzători subpro-gramelor de sănătate finanțate din bugetul Fondului de asi-gurări sociale de sănătate se transmit caselor de asigurări de sănătate și Casei Naționale de Asigurări de Sănătate în vederea analizei acestora.

d) Casele de asigurări de sănătate transmit lunar Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, o dată cu raportarea contului de execuție, sumele alocate de acestea pentru fie-care subprogram de sănătate, sumele utilizate de unitățile prestatoare de servicii medicale care derulează aceste sub-programe, precum și indicatorii realizați, conform anexei nr. 3 la ordin.

12. Costul mediu/indicator fizic se calculează ca raport între suma alocată pentru acțiunea respectivă și numărul de indicatori fizici. În cazul în care au fost finanțate și alte acțiuni pentru care nu au fost stabiliți sau raportați indica-torii fizici, acestea vor fi enumerate, indicându-se costul total pe fiecare acțiune. Costul mediu/bolnav tratat și costul mediu/cură (tip de terapie, ședință, intervenție) se calcu-lează ca raport între suma utilizată și numărul de bolnavi tratați, respectiv numărul de cure realizate (tip de terapie, ședință, intervenție).

13. La finele anului, nivelul costurilor medii va sta la baza unor analize comparative atât cu nivelul indicatorilor prevăzut a se realiza, cât și cu cel realizat.

14. Unitățile sanitare care derulează subprograme de sănătate au obligația de a raporta, până la data de 10 a lunii următoare încheierii trimestrului, direcțiilor de sănătate

publică sau Ministerului Sănătății și Familiei, după caz, indicatorii fizici și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora. După centralizare, direcțiile de sănătate publică transmit acești indicatori direcțiilor coordonatoare de programe din Ministerul Sănătății și Familiei, până la data de 20 a primei luni din trimestrul următor și până la 25 ianuarie 2003, pentru indicatorii ce se raportează anual.

15. În termen de 15 zile de la primirea datelor anuale, direcțiile coordonatoare de programe din Ministerul Sănătății și Familiei centralizează și analizează indicatorii raportați, pe județe, stabilind nivelul indicatorilor de rezultate, pe total program.

16. Rezultatele analizelor însoțite, după caz, de propuneri de îmbunătățire a activităților de elaborare, finanțare și raportare a indicatorilor prevăzuți în programele de sănătate vor fi prezentate conducerii Ministerului Sănătății și Familiei până la data de 15 februarie 2003.

17. a) Unitățile prestatoare de servicii medicale care derulează subprograme de sănătate finanțate de casele de asigurări de sănătate transmit acestora raportări lunare privind sumele utilizate pe fiecare subprogram, precum și indicatorii realizați, conform prevederilor pct. 10 lit. f). Indicatorii prevăzuți în anexa nr. 3 la ordin se raportează până la data de 10 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea.

b) Unitățile prestatoare de servicii medicale care derulează subprograme de sănătate au obligația organizării evidenței nominale (sau pe cod numeric personal) a bolnavilor care beneficiază de medicamente sau de materiale specifice prescrise în cadrul subprogramelor. Această evidență va fi pusă la dispoziția caselor de asigurări de sănătate trimestrial, până la data de 15 a lunii următoare încheierii trimestrului pentru care se face raportarea.

18. Lunar, direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, care au repartizate sarcini privind programele de sănătate, analizează pe fiecare subprogram de sănătate și pe județe sumele alocate și gradul de utilizare a fondurilor la nivelul unităților prestatoare de servicii medicale, precum și indicatorii fizici și de eficiență realizați.

19. Responsabilitățile specifice în derularea programelor de sănătate revin:

a) Ministerului Sănătății și Familiei, prin Direcția generală a bugetului, care asigură fondurile pentru finanțarea programelor, respectiv a subprogramelor de sănătate, de la bugetul de stat;

b) instituțiilor sanitare publice care asigură fondurile pentru finanțarea subprogramelor de sănătate din venituri proprii;

c) coordonatorilor naționali și direcțiilor de sănătate publică, în calitate de coordonatori locali, care răspund de utilizarea fondurilor aprobate pentru desfășurarea programelor, respectiv a subprogramelor de sănătate, de organizarea activităților specifice prin compartimentele de specialitate și instituțiile cu rol în realizarea subprogramului, de raportarea, analiza și controlul indicatorilor fizici, de eficiență și de rezultate;

d) Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și caselor de asigurări de sănătate, care răspund de asigurarea, urmărirea și controlul utilizării fondurilor aprobate pentru derularea programelor de sănătate, de monitorizarea și controlul indicatorilor fizici și de eficiență și de analiza indicatorilor;

e) medicilor din cadrul unităților sanitare cu responsabilități în realizarea subprogramului de sănătate, în calitate de coordonatori locali, care:

— răspund de utilizarea fondurilor primite pentru efectuarea cheltuielilor;

— dispun măsurile necesare aplicării metodologiei de program în vederea asigurării îndeplinirii obiectivelor prevăzute;

— răspund de organizarea, de monitorizarea și buna desfășurare a activităților medicale din cadrul subprogramului de sănătate;

— răspund de raportarea la timp a datelor către direcțiile de sănătate publică și casele de asigurări de sănătate;

— evaluează impactul asupra stării de sănătate a populației cuprinse în subprogramele de sănătate;

f) contabilului-șef (directorului economic) al unității sanitare, care răspunde de modul de organizare a contabilității, a evidențelor tehnico-operative, de utilizarea sumelor potrivit destinațiilor aprobate, cu respectarea legilor în vigoare, de exactitatea și realitatea datelor raportate direcțiilor de sănătate publică și caselor de asigurări de sănătate.

III. Controlul raportării indicatorilor prevăzuți în programele, respectiv în subprogramele de sănătate

20. Indicatorii prevăzuți în programele de sănătate aprobate prin bugetul de stat sunt supuși controlului ce se efectuează de organele abilitate.

21. Controlul raportării indicatorilor din subprogramele de sănătate se realizează astfel:

a) Pentru subprogramele de sănătate finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și Familiei controlul raportării indicatorilor va fi efectuat trimestrial de către coordonatorii locali, respectiv direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, pentru instituțiile sanitare care derulează subprograme de sănătate, și de către coordonatorii naționali, direcțiile coordonatoare din minister, prin sondaj.

b) Pentru subprogramele de sănătate finanțate din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate controlul raportării indicatorilor va fi efectuat de casele de asigurări de sănătate, trimestrial, la unitățile prestatoare de servicii medicale care derulează aceste subprograme.

22. Controlul indicatorilor din subprogramele de sănătate va urmări, în principal, următoarele:

a) încadrarea în bugetul aprobat, precum și măsura în care fondurile alocate au fost utilizate potrivit destinațiilor stabilite și au servit la realizarea obiectivelor propuse în programul sau în subprogramul de sănătate respectiv;

b) respectarea de către persoanele implicate a responsabilităților legate de derularea subprogramelor de sănătate;

c) realitatea indicatorilor raportați;

d) acuratețea și validitatea datelor colectate;

e) eventuale obstacole sau disfuncționalități în derularea programului sau a subprogramului de sănătate.

23. În urma fiecărui control se va întocmi un raport care va fi discutat cu persoanele responsabile în derularea subprogramelor de sănătate respective, în vederea remedierii eventualelor disfuncționalități, urmând ca, în termen de 30 de zile, să se stabilească rezultatele finale ale controlului. În cazul în care direcția de sănătate publică sau casa de asigurări de sănătate, după caz, identifică probleme ce nu pot fi soluționate la nivel local, acestea vor fi transmise spre soluționare direcțiilor coordonatoare din Ministerul Sănătății și Familiei sau Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Pentru anul 2002 controlul anual se va efectua până la data de 31 ianuarie 2003.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI

O R D I N**pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2002 al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino“**

În temeiul prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 292/2002 privind stabilirea modalității de aprobare a bugetelor de venituri și cheltuieli ale institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, ale art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică și ale Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale a bugetului nr. DB 14.186/2002,

ministrul sănătății și familiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2002 al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino“, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al institutului prevăzut la art. 1 reprezintă limită maximă și nu poate fi depășit.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri ale veniturilor aprobate, institutul va putea efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență.

Art. 3. — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino“ va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

București, 24 decembrie 2002.
Nr. 1.042.

*) Anexa va fi transmisă instituțiilor interesate.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE,
TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI**O R D I N****pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind accesul pe piața serviciilor de handling la sol pe aeroporturi**

În concordanță cu prevederile Directivei Consiliului Europei nr. 96/67 EC privind accesul pe piața serviciilor de handling la sol pe aeroporturi,

în temeiul art. 4 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, republicată, precum și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței,

ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea aeronautică civilă română privind accesul pe piața serviciilor de handling la sol pe aeroporturi, RACR—APSH, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare după 6 luni de la data publicării lui.

Art. 3. — Direcția generală de servicii transport aerian și aeroporturi din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 20 decembrie 2002.
Nr. 2.024.

REGLEMENTAREA AERONAUTICĂ CIVILĂ ROMÂNĂ

privind accesul pe piața serviciilor de handling la sol pe aeroporturi, RACR—APSH

ARTICOLUL 1

Scop

1. Prezenta reglementare se aplică tuturor aeroporturilor de pe teritoriul României deschise traficului comercial, în următoarele condiții:

a) prevederile art. 6 pct. 1 referitoare la categoriile de servicii de handling la sol, altele decât cele la care se face referire în art. 6 pct. 2, se aplică oricărui aeroport, indiferent de volumul traficului;

b) prevederile referitoare la categoriile de servicii de handling la sol, la care se face referire în art. 6 pct. 2, se aplică aeroporturilor al căror trafic anual este mai mare de un milion de pasageri sau 25.000 tone de marfă;

c) prevederile referitoare la categoriile de servicii de handling la sol la care se face referire în art. 5 se aplică aeroporturilor care:

— au un trafic anual mai mare de 3 milioane de pasageri sau 75.000 tone de marfă;

sau

— au avut un trafic de peste 2 milioane de pasageri sau 50.000 tone de marfă pe o perioadă de 6 luni anterioară datei de 1 aprilie sau 1 octombrie a anului precedent.

2. Fără a se aduce prejudicii pct. 1, prevederile prezentei reglementări se aplică oricărui aeroport din România deschis traficului comercial, al cărui trafic anual nu este mai mic de 2 milioane de pasageri sau 50.000 tone de marfă.

3. În situația în care un aeroport atinge unul dintre pragurile de trafic de marfă menționate în prezentul articol, fără a atinge pragul corespunzător de trafic de pasageri, prevederile prezentei reglementări nu se vor aplica la categoriile de servicii de handling la sol care sunt rezervate exclusiv pentru pasageri.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentei reglementări, termenii și expresiile utilizate au următorul înțeles:

a) *aeroport* — aerodromul deschis pentru operațiuni comerciale de transport aerian (conform definiției date în art. 3 pct. 3.9 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, republicată);

b) *organ de conducere al aeroportului* — o entitate care, în legătură cu alte activități sau fără legătură cu acestea, după cum este cazul, are drept obiectiv, în condițiile respectării legislației și reglementărilor naționale, administrarea și conducerea infrastructurii aeroportului, coordonarea și controlul activităților diversilor operatori prezenți pe aeroport;

c) *utilizator al aeroportului* — orice persoană fizică sau juridică, responsabilă pentru transportul pasagerilor, al poștei și/sau al mărfurilor pe calea aerului de la sau către aeroportul în cauză;

d) *handling la sol* — serviciile oferite pe aeroporturi utilizatorilor aeroportului, conform descrierii din anexa la prezenta reglementare;

e) *handling propriu* — o situație în care un utilizator al unui aeroport prestează direct pentru el însuși una sau mai multe categorii de servicii de handling la sol și nu încheie nici un fel de contracte cu terți pentru prestarea de astfel de servicii; în sensul acestei definiții, utilizatorii aeroportului, între ei, nu vor fi considerați terțe părți atunci când unul dintre ei deține pachetul majoritar de acțiuni al altuia

sau când o entitate deține pachetul majoritar al fiecăruia dintre aceștia;

f) *prestator de servicii de handling la sol* — orice persoană fizică sau juridică, care prestează unor terțe părți una sau mai multe categorii de servicii de handling la sol.

ARTICOLUL 3

Organul de conducere al aeroportului

1. În sensul prezentei reglementări, atunci când un aeroport nu este administrat și operat de o singură entitate, ci de mai multe entități distincte, fiecare dintre acestea va fi considerată parte a organului de conducere al aeroportului.

2. În mod similar, în sensul prezentei reglementări, acolo unde a fost instituit un singur organ de conducere pentru mai multe aeroporturi, fiecare dintre aceste aeroporturi va fi luat în considerare în mod distinct.

3. Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va asigura aplicarea prezentei reglementări, în contextul obligațiilor legale ce îi revin.

ARTICOLUL 4

Comitetul utilizatorilor aeroportului

1. Cel târziu la 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei reglementări, fiecare aeroport în cauză va asigura înființarea unui comitet al reprezentanților utilizatorilor aeroportului sau a unor organizații care să îi reprezinte.

2. Toți utilizatorii aeroportului vor avea dreptul să facă parte din acest comitet sau, în funcție de opțiunea acestora, să fie reprezentați în cadrul acestuia printr-o organizație numită în acest scop.

ARTICOLUL 5

Handlingul la sol pentru terțe părți

1. Aeroporturile vor lua măsurile necesare, în conformitate cu prevederile art. 1, pentru a asigura accesul liber pe piață al prestatorilor de servicii de handling la sol, pentru furnizarea de asemenea servicii către terțe părți.

2. Cu aprobarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, aeroportul poate limita numărul de prestatori autorizați de servicii de handling la sol pentru următoarele categorii de servicii:

a) handlingul de bagaje;

b) handlingul de rampă;

c) handlingul de combustibili și lubrifianți;

d) handlingul de marfă și poștă, în ceea ce privește handlingul efectiv de marfă și poștă la sosire, plecare și/sau transfer între terminale și aeronavă.

Limitarea numărului de prestatori nu poate fi făcută la mai puțin de doi prestatori pentru fiecare serviciu de handling la sol.

3. În plus, cel puțin unul dintre prestatorii autorizați nu va fi, direct sau indirect, sub controlul:

a) organului de conducere al aeroportului;

b) oricărui utilizator al aeroportului care a transportat mai mult de 25% din pasageri sau mărfuri pe acel aeroport, în decursul anului precedent celui în care au fost selectați acei prestatori;

c) unei entități controlate direct sau indirect de respectivul organ de conducere al aeroportului sau utilizator al aeroportului.

4. Acolo unde, în baza pct. 2 paragraful 2, este limitat numărul de prestatori autorizați, aeroportul nu va împiedica un utilizator căruia îi este alocată oricare parte a

aeroportului să facă o alegere efectivă între cel puțin doi prestatori de servicii de handling la sol, pentru fiecare dintre categoriile de servicii de handling la sol care sunt supuse restricțiilor, în condițiile stabilite la pct. 2 și 3.

ARTICOLUL 6

Handling propriu

1. Aeroporturile vor lua măsurile necesare, în conformitate cu prevederile art. 1, pentru a asigura libertatea de efectuare a handlingului propriu.

2. Totuși, pentru următoarele categorii de servicii de handling la sol:

- a) handlingul bagajelor;
- b) handlingul de rampă;
- c) handlingul de combustibili și lubrifianți;

d) handlingul de marfă și poștă, în ceea ce privește handlingul efectiv de marfă și poștă la sosire, plecare și/sau transfer între terminale și aeronavă, aeroporturile pot rezerva, cu aprobarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, dreptul de handling propriu pentru cel puțin doi utilizatori ai aeroportului, cu condiția ca aceștia să fie aleși pe baza unor criterii relevante, obiective, transparente și nediscriminatorii.

ARTICOLUL 7

Infrastructuri centralizate

1. Prin exceptare de la aplicarea art. 5 și 6, aeroportul, cu aprobarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, poate rezerva pentru sine sau pentru altă entitate managementul infrastructurilor centralizate utilizate pentru prestarea serviciilor de handling la sol ale căror complexitate, cost și impact asupra mediului ambiant nu permit diviziunea sau duplicarea, cum ar fi: sortarea bagajelor, dejivrarea, purificarea apei și sistemele de distribuire a combustibilului. El poate impune, pentru prestatorii de servicii de handling la sol și utilizatorii aeroportului cu handling propriu, utilizarea infrastructurilor respective.

2. Aeroportul în cauză va lua măsurile necesare pentru ca managementul acestor infrastructuri să fie transparent, obiectiv și nediscriminatoriu și, în mod special, pentru a nu împiedica accesul prestatorilor de servicii de handling la sol sau al utilizatorilor de aeroport cu handling propriu, în limitele stabilite prin prezenta reglementare.

ARTICOLUL 8

Exceptări

1. În situația în care pe un aeroport constrângeri specifice privind capacitatea sau spațiul disponibil, ce iau naștere în special din gradul de aglomerare și utilizare al spațiului, fac imposibilă deschiderea pieței și/sau implementarea handlingului propriu conform prezentei reglementări, aeroportul poate decide, cu aprobarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței:

a) să limiteze numărul de prestatori pentru una sau mai multe categorii de servicii de handling la sol, altele decât cele la care se face referire în art. 5 pct. 2, pe întreg aeroportul sau doar în parte; în acest caz prevederile art. 5 pct. 2 și 3 se aplică;

b) să rezerve pentru un singur prestator una sau mai multe categorii de servicii de handling la sol, la care se face referire în art. 5 pct. 2;

c) să rezerve handlingul propriu pentru un număr limitat de utilizatori ai aeroportului pentru categoriile de servicii de handling la sol, altele decât cele la care se face referire în art. 6 pct. 2, cu condiția ca acei utilizatori să fie aleși pe bază de criterii relevante, obiective și nediscriminatorii;

d) să interzică handlingul propriu sau să îl limiteze la un singur utilizator al aeroportului pentru categoriile de ser-

vicii de handling la sol la care se face referire în art. 6 pct. 2.

2. Pentru toate exceptările decise în baza pct. 1 trebuie:

a) să se specifice categoria sau categoriile de servicii de handling la sol pentru care a fost acordată exceptarea, precum și restricțiile specifice de spațiu disponibil sau capacitate care să justifice această decizie;

b) să fie însoțite de un plan de măsuri adecvate pentru depășirea acestor constrângeri.

În plus, exceptările nu trebuie:

- (i) să prejudicieze în mod nejustificat scopurile prezentei reglementări;
- (ii) să distorsioneze concurența între prestatorii de servicii de handling la sol și/sau utilizatorii de aeroport cu handling propriu;
- (iii) să se extindă mai mult decât este necesar.

3. Deciziile Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței privind exceptările acordate în temeiul pct. 1, însoțite de un sumar justificativ, vor fi aprobate prin ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței, urmând a fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

4. Exceptările acordate în baza pct. 1 nu pot depăși o durată de trei ani, excepție făcând cele acordate în baza pct. 1 lit. b). În termen de cel mult trei luni înainte de sfârșitul acestei perioade, aeroportul trebuie să ia o nouă hotărâre asupra oricărei cereri de exceptare, care va fi de asemenea supusă procedurii descrise în cadrul acestui articol.

Exceptările acordate în baza pct. 1 lit. b) nu pot depăși o durată de doi ani. Cu toate acestea, aeroportul poate să decidă, în baza prevederilor pct. 1 și sub rezerva aprobării de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, ca această perioadă să fie prelungită o singură dată cu încă doi ani.

ARTICOLUL 9

Selecția prestatorilor de servicii de handling

1. Aeroporturile vor lua măsurile necesare pentru organizarea unei proceduri de selecție a prestatorilor autorizați să furnizeze servicii de handling la sol, în situația în care numărul lor este limitat conform prevederilor art. 5 pct. 2 sau ale art. 8. Această procedură trebuie să respecte următoarele principii:

a) în cazul în care aeroportul stabilește obligativitatea îndeplinirii unor standarde sau specificații tehnice de către prestatorii de servicii de handling la sol, atunci acele standarde sau specificații vor fi stabilite după consultări cu comitetul utilizatorilor aeroportului. Criteriile de selecție prevăzute prin standardele sau specificațiile tehnice menționate trebuie să fie relevante, obiective, transparente și nediscriminatorii;

b) invitația de participare la licitație trebuie făcută publică, astfel încât să permită participarea oricărui prestator de servicii de handling la sol interesat;

c) prestatorii de servicii de handling la sol vor fi aleși:

- (i) de către organul de conducere al aeroportului, după consultarea cu comitetul utilizatorilor aeroportului, cu condiția ca acesta:
 - să nu ofere servicii similare de handling la sol;
 - să nu aibă controlul direct sau indirect asupra oricărui furnizor de astfel de servicii;
 - să nu fie implicat în nici un fel în furnizarea unor astfel de servicii;

(ii) în toate celelalte cazuri, de către o comisie independentă de organul de conducere al aeroportului în cauză, numită de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, după consultarea cu comitetul utilizatorilor aeroportului și cu organul de conducere al aeroportului respectiv;

d) prestatorii de servicii de handling la sol vor fi selectați pentru o perioadă de maximum șapte ani;

e) atunci când un prestator de servicii de handling la sol își încetează activitatea înainte de sfârșitul perioadei pentru care a fost desemnat, el va fi înlocuit pe baza aceleiași proceduri.

2. Acolo unde numărul prestatorilor de servicii de handling la sol este limitat conform prevederilor art. 5 pct. 2 sau ale art. 8, organul de conducere al aeroportului poate furniza el însuși servicii de handling la sol, fără a se supune procedurii de selecție descrise la pct. 1. În mod similar, poate autoriza antrepriza acestor servicii pe aeroportul în cauză, fără parcurgerea procedurii sus-amintite, dacă:

- a) controlează antreprenorul direct sau indirect; sau
- b) este controlat de antreprenor direct sau indirect.

3. Organul de conducere al aeroportului va informa comitetul utilizatorilor aeroportului asupra deciziilor luate în conformitate cu acest articol.

ARTICOLUL 10

Consultări

Aeroporturile vor asigura organizarea unei proceduri obligatorii de consultare în legătură cu aplicarea prezentei reglementări, între organul de conducere al aeroportului, comitetul utilizatorilor aeroportului și furnizorii de servicii de handling la sol. La astfel de consultări vor fi invitați și reprezentanți ai Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței. Această consultare va cuprinde, între altele, tarifele acelor servicii pentru care a fost acordată o dispensă sau exceptare în conformitate cu art. 8 pct. 1 lit. b), precum și organizarea prestării respectivelor servicii. O astfel de consultare va fi organizată cel puțin o dată pe an.

ARTICOLUL 11

Aprobări

1. Activitatea de handling la sol a unui prestator de servicii de handling la sol sau a unui utilizator de aeroport cu handling propriu este condiționată de obținerea unei licențe de lucru în perimetrul infrastructurii aeroportuare din partea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

Criteriile pentru obținerea acestei licențe se referă la situația financiară care trebuie să fie solidă, la acoperirea asigurătorie, care trebuie să fie suficientă, la securitatea și siguranța instalațiilor, a aeronavelor, a echipamentelor și a persoanelor, precum și la asigurarea protecției mediului și la respectarea legislației sociale în vigoare.

Criteriile trebuie să respecte următoarele principii:

a) se aplică într-o manieră nediscriminatorie față de diverșii prestatori de servicii de handling la sol și față de utilizatorii aeroportului;

b) răspund obiectivului propus;

c) nu reduc, în practică, accesul pe piață sau dreptul de a efectua handling propriu, la un nivel inferior celui stabilit prin prezenta reglementare.

Aceste criterii vor fi făcute publice, iar prestatorul de servicii de handling la sol sau utilizatorul de aeroport cu handling propriu va fi informat din timp asupra procedurii de obținere a licenței.

2. Licența poate fi suspendată sau retrasă numai dacă prestatorul de servicii de handling la sol sau utilizatorul de aeroport cu handling propriu nu respectă, din cauze imputabile lui, criteriile la care se face referire la pct. 1.

Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va comunica prestatorului sau utilizatorului interesat și

organului de conducere al aeroportului respectiv motivele care au dus la suspendarea sau retragerea licenței.

ARTICOLUL 12

Reguli de conduită

Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței poate, la propunerea organului de conducere al aeroportului:

— să interzică unui prestator de servicii de handling la sol sau unui utilizator al aeroportului să furnizeze servicii de handling la sol sau de handling propriu, dacă acel prestator sau utilizator nu se conformează regulilor impuse pentru asigurarea bunei funcționări a aeroportului.

Aceste reguli trebuie să respecte următoarele principii:

a) ele trebuie aplicate într-o manieră nediscriminatorie față de prestatorii de servicii de handling la sol și utilizatorii aeroportului;

b) ele trebuie să răspundă obiectivului propus;

c) ele nu trebuie să reducă, în practică, accesul pe piață sau dreptul de a efectua handling propriu, la un nivel inferior celui stabilit prin prezenta reglementare;

— să ceară, în mod particular, prestatorilor de servicii de handling la sol de pe un aeroport să participe într-o manieră corectă și nediscriminatorie la îndeplinirea obligațiilor privind serviciul public, în conformitate cu reglementările și legislația națională, incluzând și obligația asigurării continue a serviciului.

ARTICOLUL 13

Accesul la instalații

1. Aeroporturile vor lua măsurile necesare pentru a asigura accesul prestatorilor de servicii de handling la sol și utilizatorilor de aeroport cu handling propriu la instalațiile aeroportului, în măsura în care acestea le sunt necesare pentru desfășurarea activității. Dacă organul de conducere al aeroportului sau, după caz, orice altă entitate sub al cărei control se află acesta impune condiții privind accesul, aceste condiții vor trebui să fie relevante, obiective, transparente și nediscriminatorii.

2. Spațiul disponibil pentru handlingul la sol pe un aeroport trebuie împărțit între diverșii prestatori de servicii de handling la sol și utilizatori de aeroport cu handling propriu, inclusiv noii veniți în domeniu, în măsura necesară exercitării drepturilor lor și pentru a asigura o concurență efectivă și corectă, în baza unor reguli și criterii relevante, obiective, transparente și nediscriminatorii.

3. Acolo unde accesul la instalațiile aeroportului presupune aplicarea unor tarife, acestea vor fi stabilite în conformitate cu criteriile relevante, obiective, transparente și nediscriminatorii.

ARTICOLUL 14

Siguranța și securitatea

Prevederile prezentei reglementări nu afectează în nici un fel drepturile și obligațiile specifice cu privire la ordinea publică, siguranța și securitatea aeroporturilor.

ARTICOLUL 15

Reciprocitate

1. În legătură cu accesul pe piața de handling propriu sau de handling la sol, fără a se aduce vreun prejudiciu angajamentelor și obligațiilor internaționale ale României, atunci când o altă țară:

a) nu oferă prestatorilor de servicii de handling la sol sau utilizatorilor de aeroport cu handling propriu din România un tratament *de iure* sau *de facto* care să fie comparabil celui acordat de către România prestatorilor de

servicii de handling la sol sau utilizatorilor de aeroport cu handling propriu din acea țară; sau

b) nu oferă, *de iure* sau *de facto*, prestatorilor de servicii de handling la sol sau utilizatorilor de aeroport cu handling propriu din România un tratament național; sau

c) oferă prestatorilor de servicii de handling la sol sau utilizatorilor de aeroport cu handling propriu din alte țări un tratament preferențial față de cel oferit celor din România, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței poate suspenda, total sau parțial, obligațiile ce decurg din prezenta reglementare față de prestatorii de servicii de handling la sol sau utilizatorii de aeroport cu handling propriu din acea țară.

2. Dacă este luată o astfel de decizie, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va informa autoritățile competente din acea țară.

ARTICOLUL 16

Dreptul de contestație

Eventualele contestații ale deciziilor sau măsurilor individuale luate în conformitate cu prevederile art. 6 pct. 2 și ale art. 9—13 se pot face cu respectarea prevederilor legislației române în vigoare.

*ANEXĂ
la reglementare*

LISTA

serviciilor de handling la sol

1. Supravegherea și administrarea la sol cuprind:

1.1. servicii de reprezentare și legătura cu autoritățile locale sau oricare alte organisme/entități, decontări în numele aeroportului și asigurarea spațiului de birouri pentru reprezentanții săi;

1.2. control al încărcării, mesagerie și telecomunicații;

1.3. manevrarea, depozitarea și administrarea dispozitivelor de încărcare ale serviciului (aparținând serviciului);

1.4. orice alte servicii de supraveghere înainte de, pe durata sau după încheierea zborului și orice servicii administrative cerute de utilizatorul aeroportului.

2. Handlingul pasagerilor cuprinde orice fel de asistență acordată pasagerilor care sosesc, pleacă sau sunt în tranzit, inclusiv verificarea biletelor și a documentelor de călătorie, înregistrarea bagajelor și transportarea acestora la locul unde se sortează.

3. Handlingul bagajelor cuprinde mânăuirea bagajelor la locul de sortare, pregătirea de plecare, încărcarea în și descărcarea din dispozitivele care le transportă de la sortare la banda de recuperare a lor de către călători.

4. Handlingul mărfii și poștei cuprinde:

4.1. pentru marfă: mânăuirea fizică a mărfii de export, de transfer și de import, a documentelor însoțitoare, procedurile vamale și implementarea oricărei proceduri de securitate agreeate între părți sau cerute de circumstanțe;

4.2. pentru poștă: mânăuirea fizică a poștei care s-a primit sau se expediază, a documentelor însoțitoare și implementarea oricărei proceduri de securitate agreeate între părți sau cerute de circumstanțe.

5. Handlingul pe platformă cuprinde:

5.1. dirijarea aeronavei de către dispecerul de sol la sosire și la plecare, cu condiția ca aceste servicii să nu fie furnizate de serviciul de trafic aerian;

5.2. asistența la parcare a aeronavei și asigurarea dispozitivelor corespunzătoare, cu condiția ca aceste servicii să nu fie furnizate de serviciul de trafic aerian;

5.3. comunicații între aeronavă și furnizorii de servicii de platformă, cu condiția ca aceste servicii să nu fie furnizate de serviciul de trafic aerian;

5.4. încărcarea și descărcarea aeronavei, inclusiv asigurarea și operarea mijloacelor corespunzătoare, precum și transportul echipajului și al pasagerilor între aeronavă și aerogară, transportarea bagajelor între aeronavă și aerogară;

5.5. asigurarea și operarea mijloacelor corespunzătoare pentru pornirea motoarelor;

5.6. mișcarea aeronavei la sosire și la plecare, inclusiv asigurarea și operarea mijloacelor corespunzătoare;

5.7. transportarea, încărcarea și descărcarea alimentelor și băuturilor.

6. Deservirea aeronavei cuprinde:

6.1. curățarea în interior și în exterior a aeronavei, a toaletelor și alimentarea cu apă;

6.2. încălzirea și răcirea cabinei de pasageri, îndepărtarea gheții și a zăpezii, dejivrarea aeronavei;

6.3. rearanjarea cabinei de pasageri prin asigurarea echipamentului corespunzător de cabină, depozitarea acestui echipament.

7. Handlingul combustibilului cuprinde:

7.1. organizarea și executarea operațiunilor de alimentare cu și golire de combustibil, inclusiv depozitarea combustibilului, precum și controlul calității și cantității combustibilului la livrare;

7.2. completarea uleiurilor și a altor lichide.

8. Deservirea tehnică a aeronavelor cuprinde:

8.1. deservirea de rutină executată înaintea zborului;

8.2. servicii non-routine solicitate de utilizatorul aeroportului;

8.3. asigurarea și administrarea de piese de schimb și de echipamente corespunzătoare;

8.4. solicitarea sau rezervarea unui spațiu corespunzător de parcare și/sau de hangar.

9. Operațiunile de zbor și administrarea echipajelor cuprind:

9.1. pregătirea zborului la aeroportul de plecare sau în orice alt punct;

9.2. asistența în zbor, inclusiv redirecționarea, dacă este necesară;

9.3. activități după zbor;

9.4. administrarea echipajului.

10. Suprafața de transport cuprinde:

10.1. organizarea și executarea transportului echipajului, pasagerilor, bagajelor, mărfurilor și poștei între diferitele aerogări/terminale ale aceluiași aeroport, dar excluzând transportul celor de mai sus între aeronavă și orice alt punct din perimetrul aceluiași aeroport.

10.2. orice transport special cerut de utilizatorul aeroportului.

11. Serviciile de catering cuprind:

11.1. legătura cu furnizorii și administrarea;

11.2. depozitarea alimentelor și băuturilor și a echipamentelor necesare preparării lor;

11.3. curățarea acestor echipamente;

11.4. pregătirea și livrarea echipamentului, precum și a alimentelor și băuturilor.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN
privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar

În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.570/2002 privind aprobarea mecanismului de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Programul de creștere a competitivității produselor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 20 ianuarie 2003,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă componența Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei pentru derularea mecanis-

mului de acordare a sprijinului financiar, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 27 ianuarie 2003.
 Nr. 47.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA
Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar

Art. 1. — Comisia pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, denumită în continuare *Comisie*, este formată din 7 membri după cum urmează:

- președinte — directorul Direcției acreditări, calitate, protecția mediului;
- vicepreședinte — director general adjunct în cadrul Direcției generale bunuri de consum;
- membri:
 - 1 reprezentant din Direcția generală produse primare;
 - 1 reprezentant din Direcția generală produse industriale;
 - 1 reprezentant din Direcția generală sinteze, strategii, politică industrială, programe dezvoltare;
 - 1 reprezentant din Direcția generală buget, contabilitate internă;

- 1 reprezentant al patronatului sau asociației profesionale de profil.

Art. 2. — Reprezentanții patronatelor sau asociațiilor profesionale de profil vor fi nominalizați de către patronatele sau asociațiile profesionale de profil, în termen de 10 zile de la publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Reprezentanții patronatelor sau asociațiilor profesionale de profil participă la ședințele Comisiei, în funcție de domeniul de activitate pentru care se analizează proiecte.

Art. 4. — La ședințele Comisiei pot participa invitați, cu luarea în considerare a domeniilor care fac obiectul proiectelor analizate.

ANEXA Nr. 2

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar

Art. 1. — Comisia pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, denumită în continuare *Comisie*, funcționează în cadrul Ministerului Industriei și Resurselor, cu atribuții în organizarea și derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Programul de creștere a competitivității produselor industriale.

Art. 2. — Principalele atribuții ale Comisiei sunt următoarele:

a) derulează întreaga activitate de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Programul de creștere a competitivității produselor industriale, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.570/2002;

b) promovează o campanie de informare publică privind Programul de creștere a competitivității produselor industri-

ale atât prin conferințe și comunicate de presă, prin interviuri, prin întâlniri cu patronatele și/sau asociațiile profesionale de profil, cât și prin prezentarea acestuia pe site-ul Ministerului Industriei și Resurselor — www.minind.ro;

c) analizează proiectele (documentele) prezentate de agenții economici în ordinea înregistrării lor în Registrul unic de evidență al Comisiei și decide asupra acceptării sau respingerii acordării sprijinului financiar de la bugetul de stat;

d) analizează stadiul derulării contractelor și implementării proiectelor, stabilind măsuri în consecință;

e) analizează modul de utilizare a fondurilor alocate și adoptă măsuri de creștere a eficienței activității;

f) decide asupra necesității sistării sprijinului financiar către beneficiarii Programului de creștere a competitivității

produselor industriale, care nu respectă clauzele contractuale și/sau care furnizează informații eronate.

Art. 3. — Convocarea Comisiei se face ori de câte ori este necesar de către președinte sau, în lipsa acestuia, de vicepreședinte, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru ședință; convocarea va fi însoțită de ordinea de zi.

Art. 4. — (1) Comisia este legal întrunită dacă sunt prezenți cel puțin 5 membri.

(2) Comisia decide cu votul majorității absolute a numărului de membri numiți în cadrul acesteia.

Art. 5. — Participarea la ședințele Comisiei reprezintă sarcină de serviciu și nu este remunerată.

Art. 6. — Deciziile Comisiei se consemnează într-un proces-verbal, înscris într-un registru unic înființat în acest scop.

Art. 7. — Secretariatul Comisiei este asigurat de către Direcția acreditării, calitate, protecția mediului.

Art. 8. — Principalele atribuții ale Secretariatului Comisiei sunt următoarele:

a) înregistrează proiectele în Registrul unic de evidență al Comisiei, în ordinea numerelor de înregistrare primite de la registratura Ministerului Industriei și Resurselor;

b) controlează existența documentelor solicitate care să ateste îndeplinirea condițiilor de eligibilitate, menționate la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.570/2002, de către beneficiarii de proiecte, precum și existența declarației pe propria răspundere a agentului economic privind corectitudinea datelor și informațiilor prezentate;

c) controlează încadrarea proiectelor prezentate de agenții economici în criteriile de eligibilitate prevăzute la art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.570/2002;

d) returnează agenților economici proiectele care nu conțin toate datele solicitate sau care nu se încadrează în criteriile de eligibilitate, în termen de 5 zile lucrătoare, prezentând motivele respingerii;

e) asigură pregătirea materialelor și buna desfășurare a ședințelor Comisiei, urmărind în continuare aplicarea deciziilor adoptate;

f) întocmește procesele-verbale ale Comisiei, pe care le înscrie în registrul prevăzut la art. 6;

g) urmărește semnarea contractelor de către reprezentantul Ministerului Industriei și Resurselor, împuternicit în acest sens, cu beneficiarii sprijinului financiar și transmiterea contractelor semnate către agenții economici respectivi;

h) ține evidența întregului proces de evaluare și implementare a proiectelor acceptate;

i) urmărește realizarea contractelor și verifică, pentru beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii pentru implementarea proiectelor, existența documentelor care să ateste că acestea s-au realizat pe bază de licitație sau selecție de oferte;

j) asigură organizarea unei baze de date privind proiectele prezentate și acceptate de Comisie, utilizarea fondurilor alocate, stadiul de realizare a contractelor încheiate, stadiul de realizare și implementare a proiectelor, efectele economice ale implementării proiectelor și prezintă informări periodice către Comisie în vederea stabilirii măsurilor care se impun;

k) îndeplinește și alte atribuții și sarcini trasate de Comisie în vederea îmbunătățirii activității de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Programul de creștere a competitivității produselor industriale;

l) informează conducerea Ministerului Industriei și Resurselor asupra modului de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Programul de creștere a competitivității produselor industriale și face propuneri pentru derularea acestuia în condiții corespunzătoare.

★

RECTIFICĂRI

În Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 5 martie 2003, se face următoarea rectificare:

— la art. 2 alin. (1) lit. b), în loc de: „...activitate, dar mai mult decât...” se va citi: „...activitate, dar nu mai mult decât...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
